

207: Kardeşinden Dua İstemek

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, İbn Teymiye'nin kim sorgusuz hesapsız cennete girmek istiyorsa kimseden dua istemesin Mecmu'ul Fetava'dan delili göstererek başkasından dua istemek uygun değildir dediler. Hocam bir iş, iyilik karşılığı değil normal hayır veya sıkıntı için dua istememiz uygun değil midir? Bu konuda rivayet var mı? Allah razı olsun.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah. Hamd Allah'a mahsustur.

Değerli bacım bir müslümanın diğer Müslüman kardeşinden Allah (celle ve âlâ)'ya kendisi için dua etmesini talep etmesinde aslen bir beis yoktur. İmam Muslim (rahimehullah)'ın Ömer (radiyallahu anhu)'dan tahric ettiği hadiste Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem) şöyle buyuruyor:

إِنَّ رَجُلًا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَنِ يُقَالُ لَهُ أُوَيْسٌ لَا يَدْعُ بِالْيَمَنِ غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ كَانَ بِهِ
بَيَاضٌ فَدَعَا اللَّهَ فَأَذْهَبَهُ عَنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ الدِّينَارِ أَوْ الدِّرْهَمِ فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ
فَلْيَسْتَغْفِرْ لَكُمْ

“Size Yemen'den Uveys denilen bir adam gelecek. Yemen'de bir annesinden başka kimse bırakmamıştır. Kendisinde beyazlık vardı. Allah'a dua etti de onu kendisinden giderdi. Yalnız bir dinar veya dirhem yeri kadar kaldı. Sizden kim ona rastlarsa ondan kendisi için istiğfar etmesini istesin.”

Lakin evla olan mahlûktan dua talebinde bulunmamaktır. Çünkü İmam ibni Teymiyye (rahimehullah)'ın dediği gibi mahlûktan talepte bulunmakta üç mefsedet vardır: “Birincisi Allah'tan başkasına muhtaç olmaktır. Bu bir tür şirkdir. İkinci mefsedet sorulana eziyet vermektir. Bu mahlûka zulümdür ve üçüncüsü Allah'tan başkası için zelil olmak. Bu da nefse zulümdür. Şu halde mahlûktan talepte bulunmak üç tür zulme de şamildir.”

Bunun için sahabe (radiyallahu anhum) ve onlara tabi olanlar mahlûktan dua istemeyi kerih görmüşlerdir. İmam ibni Recep (rahimehullah) şöyle der: “Ömer ve diğer sahabe ve tabiin (radiyallahu anhum) kendilerinden dua istenilmesini kerih görürlerdi ve “Biz Nebi miyiz?” derlerdi.”

İmam ibni Cerir (rahimehullah)'ın tahric ettiğine göre Sad bin Ebi Vakkas (radiyallahu anhu) Şam'a geldiğinde bir adam ona “Benim için mağfiret iste” demiştir ve o “Allah sana mağfiret etsin” demiştir. Bir başkası gelip “Benim

için de mağfiret iste" deyince "Allah sana ve ona mağfiret etmesin. Ben Nebi miyim?" demiştir. Sonra adama "Allah sana mağfiret etsin" demiştir. Ebu İshak eş-Şatibi (*rahimehullah*) şöyle der: "Sad bu adamda artı bir şey görmüştür (bunun için isteğine icabet etmemiştir). O da adamın onu Nebi gibi görmesidir veya onun adamın böyle itikat etmesine vesile olmak istememesidir. Veya adamın dua istemenin insanlar arasında gerekli bir davranış olduğunu zannetmesine mani olmak istemiştir."

Ve İmam İbrahim en-Nehai (*rahimehullah*) şöyle der: "İlim ve hayır müzakere ettikten sonra kalkıp ayrılırlardı ama birbirlerinden istiğfar talep etmezlerdi ve aralarında "Benim için dua et" demezlerdi." Kast ettiği ya Abdullah ibni Mesud (*radiyallahu anhu*)'nun talebeleridir veya Nebi (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'in ashabıdır. Allahu Alem.

Ve İmam Hatib el-Bağdadi (*rahimehullah*) şöyle rivayet eder: "Ubeydullah bin Ebi Salih şöyle dedi: "Hastalandığımda ziyaretime Tavus geldi. Ona "Ey Ebu Abdurrahman! Benim için Allah'a dua et!" dedim. Bana "Kendin için kendin dua et! Muhakkak ki Allah (*azze ve celle*) zorda kalanların duasına icabet edendir" dedi.

Binaen aleyh başkasından dua istemenin caiz olmasıyla beraber her daim ve gereksiz yere "Bana dua et" demenin terki muhakkak evladır. Kişi bu mevzuda İmam ibni Teymiyye (*rahimehullah*)'ın şu sözünü ölçü alabilir: "Kişi başkasına "Benim için dua et" dediği zaman dua istediği kişinin yaptığı duasından faydalanmasını ve kendisinin de kendisi için yapılan duadan faydalanmayı kast ediyorsa o zaman Nebi (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e uymuştur. Bu terk edilmesi gereken tür talepten değildir. Lakin sadece bir hacetin giderilmesi için istiyorsa ve ne kendisi için bir fayda ve ne de kardeşi için bir iyilik kast etmiyorsa o zaman Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e uymuş olmaz. Bu türden talepler için Allah'a rağbet etmek ve Ondan istemek mahlûka rağbet edip istemekten daha doğrudur."

Kast ettiği şudur: Kişi kardeşine "Benim için dua et" dediği zaman kardeşinin dua etmesine, kardeşine merhamet ve şefkat etmesine ve onun duasına meleklerin "âmin" demelerine vesile olmayı ve kendisinin de yapılan duadan bu manada faydalanmayı kast ediyorsa o zaman ümmetinden vesile cenneti için dua etmesini isteyen Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e uymuş olur. Ama böyle bir kasıttan yoksun bilakis sırf bir hacetin giderilmesi için dua talep ediyorsa o zaman buna Allah (*celle ve âlâ*) daha layıktır. Hacetlerinin giderilmesinde sadece Allah (*celle ve âlâ*)'yı ifrat ederse Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem*)'e uymuş olur. Allahu Alem.